

Design and Analysis of Data Structures and Algorithms

Warin Wattanapornprom Ph.D.

การวิเคราะห์อ็อกอริทึม

- ทำไมต้องเรียนโครงสร้างข้อมูล
 - เข้าใจ code ต่าง ๆ ได้ง่าย
 - เลือกใช้โครงสร้างข้อมูลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
- เลือกยังไง
 - เขียนง่าย
 - เข้าใจง่าย สื่อสารง่าย
 - เร็ว

การวิเคราะห์อ็อกอริทึม

- อาศัยทักษะและความรู้การเขียนโปรแกรมในการพัฒนาโครงสร้างข้อมูลที่เราเลือก หรือออกแบบไว้ให้เห็นจริง
- อาศัยทักษะและความรู้ทางคณิตศาสตร์ การนับ การวิเคราะห์ ตຽรคศาสตร์และ การจำลอง ในการวิเคราะห์ออกแบบขั้นตอนวิธีในการจัดการข้อมูลให้มี ประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์อ็อกอริทึม

1. นักศึกษาได้รู้จักร่องสร้างข้อมูลที่ใช้ในปัจจุบัน
 - ประโยชน์ในแต่ละแบบ (Benefit)
 - ค่าใช้จ่ายในแต่ละแบบ (Cost)

2. นักศึกษาสามารถเลือกใช้โครงสร้างข้อมูลได้เหมาะสมกับงาน
 - นำมาใช้กับงานได้เลย ไม่ต้องคิดใหม่
 - ดัดแปลงจากของที่มีอยู่ให้เข้ากับงานของตน
 - ออกแบบโครงสร้างข้อมูลใหม่ให้เข้ากับงานของตน

การวิเคราะห์อ็อกอริทึม

- ไม่มีโครงสร้างข้อมูลใดที่ใช้ได้กับทุกงาน
- ดังนั้นเราเรียนเพื่อจะได้รู้ว่าโครงสร้างข้อมูลแบบไหนเหมาะสมกับงานประเภทไหน
 - รู้การเรียกใช้การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโครงสร้างข้อมูลนี้ได้ เช่น search, insert, update, delete
 - รู้เงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง
 - แปลงแนวคิดการจัดเก็บและจัดการข้อมูลออกเป็นโปรแกรมได้

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

หัดตัวคิดตามให้ได้

- เราจะใช้เวลาในการประมวลผลเงินเดือนของพนักงานในบริษัทของเราเท่าไหร่ ?
- ตัวละครในเกมมีกี่ตัว แต่ละตัวใช้เวลา และ หน่วยความจำเท่าไหร่?
- เราควรซื้อโปรแกรมเราจากบริษัท ABC หรือ ควรซื้อจากบริษัท XYZ?
- โปรแกรมใช้เวลาในการประมวลผลนานมาก เป็นเพราะการออกแบบขั้นตอนวิธีไม่ดีหรือว่าเป็นเพาะปัญหาที่แก้เป็นปัญหาที่ยาก

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

- มีวิธีมากมายในการที่เราจะออกแบบและเขียนโปรแกรม เราจะเลือกยังไงดี
- หัวใจของการออกแบบโปรแกรมมีสองวัตถุประสงค์ที่บางครั้งก็โคลนขัดแย้งกันเอง
 1. เขียนโปรแกรมให้เข้าใจง่าย โค้ดสวย แก้ง่าย
 2. เขียนโปรแกรมให้รีดประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องให้ได้มากที่สุด

ต้นทุนต่ำ หรือ กำไรเยอะ ถ้าทำได้ดีทั้งคู่ก็รวย

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

▪ ประสิทธิภาพวัดยังไง

1. รันโปรแกรมตรงๆ (เสร็จชาติไหนเมื่อไร)
2. วิเคราะห์จากโครงสร้างอัลกอริทึม

อัลกอริทึมส่วนใหญ่เวลาที่ใช้คืออยู่กับขนาดของข้อมูลนำเข้าหรืออินพุต

เวลาที่ใช้อยู่ในรูปแบบของฟังก์ชันเวลา หรือ $T(n)$ โดยที่ n คือขนาดของข้อมูลนำเข้า.

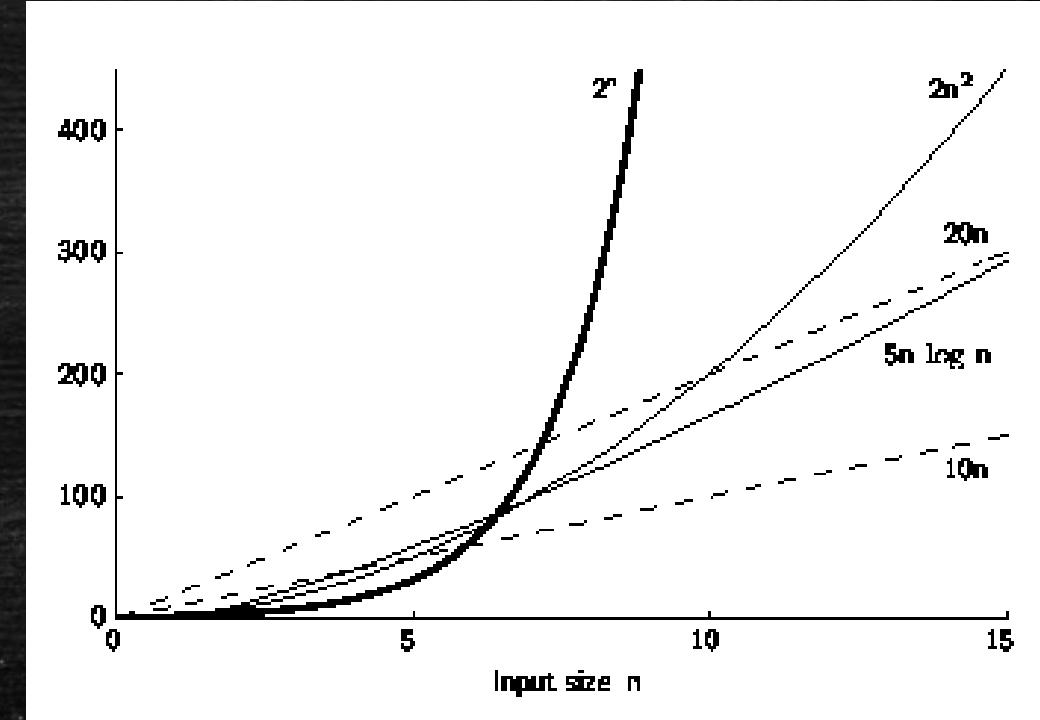
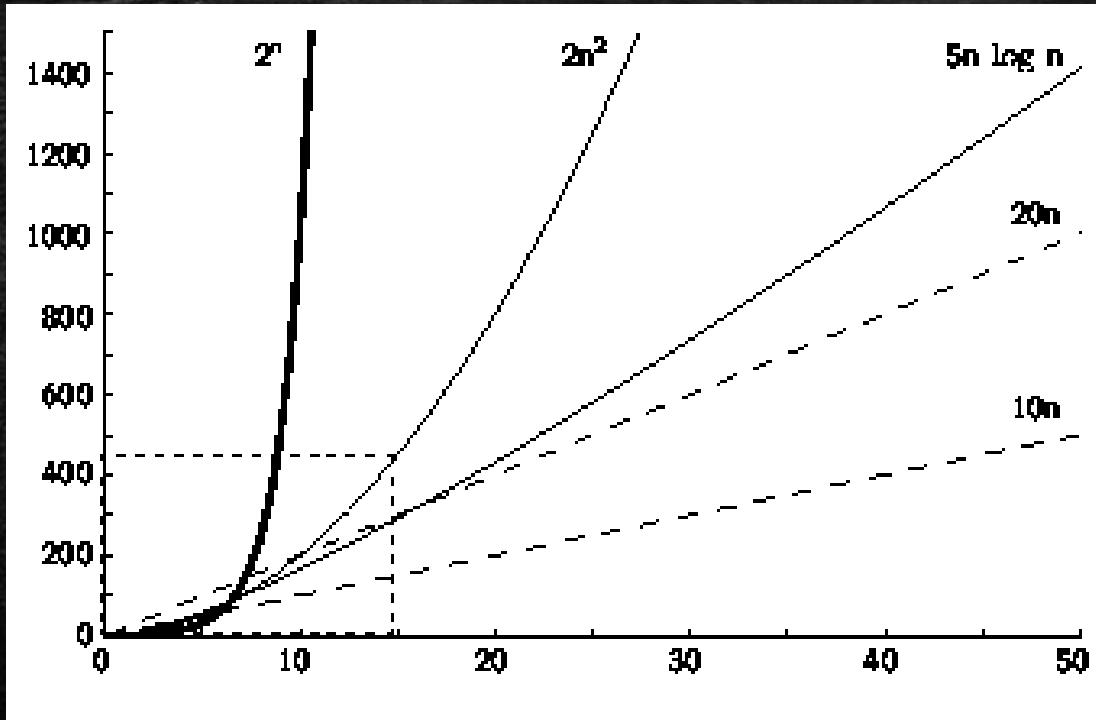
การวิเคราะห์อัลกอริทึม

- การวิเคราะห์เชิงเส้นกำกับ (asymptotic algorithm analysis)
 - ช่วยประเมินประสิทธิภาพทางด้านเวลาที่ใช้ในการทำงานของโปรแกรม
 - เป็นการวิเคราะห์ที่ไม่ยาก
 - คำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อเวลาของโปรแกรมมากสุด
 - ใช้ในกรณีที่มีข้อมูลจำนวนมาก
 - ได้เห็นอัตราการเติบโตของฟังก์ชัน **เวลา** การทำงานกับ **จำนวนข้อมูล**

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

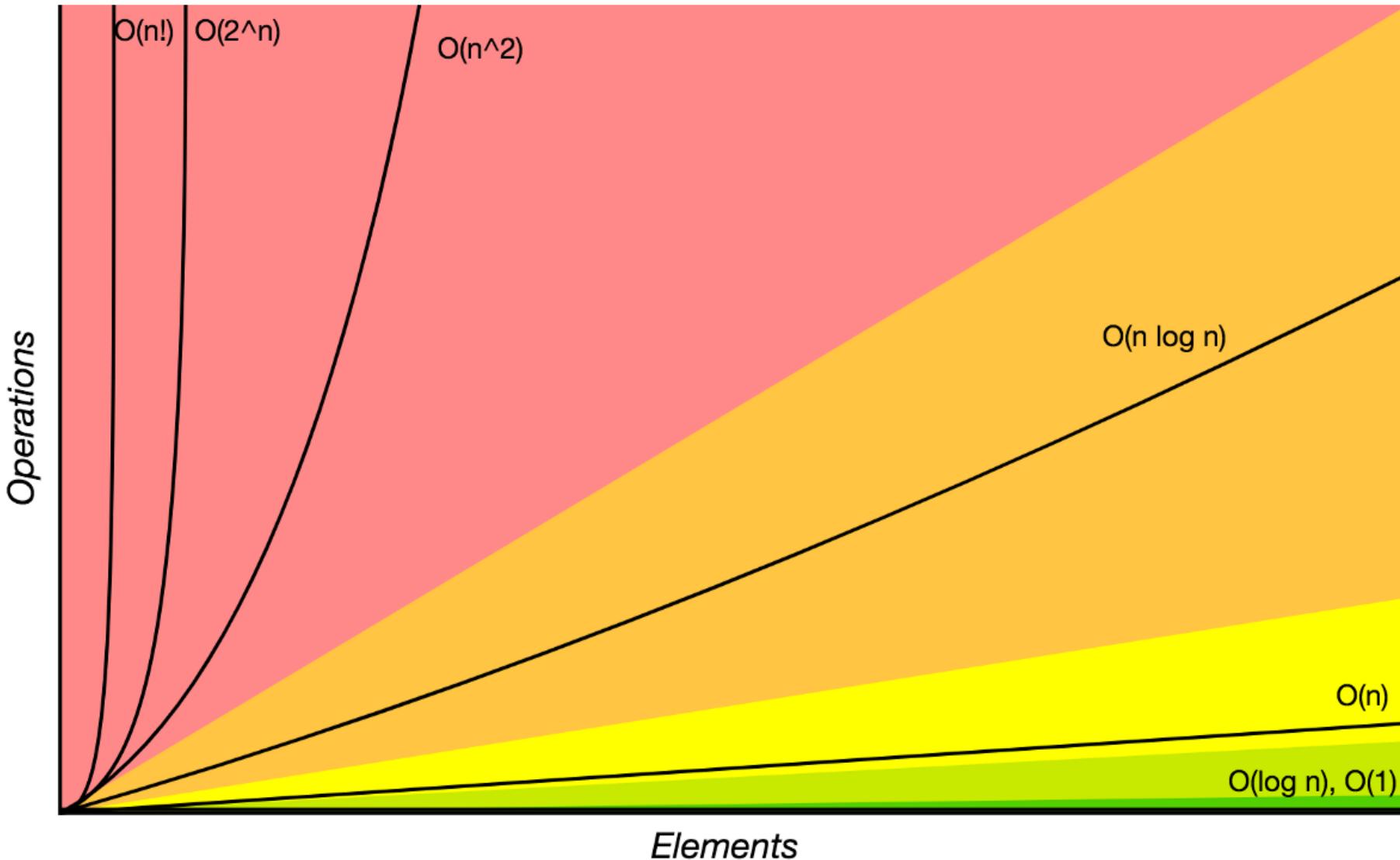
- growth rate หรืออัตราการโตคืออัตราของต้นทุนเวลาของอัลกอริทึมที่โตขึ้นตามขนาดของข้อมูลน้ำหนัก

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

Big-O Complexity Chart

Horrible Bad Fair Good Excellent

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

```
for (i=1; i<=1000; i=i+1)      1000 times  
    <<application code>>;
```

```
for (i=1; i<=1000; i=i+2)      500 times  
    <<application code>>;
```

```
for (i=1; i<1000; i=i*2)      10 times  
    <<application code>>;
```

```
for (i=1000; i>=1; i=i/2)      10 times  
    <<application code>>;
```

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

```
for (j=1; j<=10; j=j+1)    10 times
    for (i=1; i<=10; i=i+1)  10 iterations
        <<application code>>;
                                100 iterations

for (j=1; j<=10; j=j+1)    10 iterations
    for (i=1; i<=10; i=i*2) log210 iterations
        <<application code>>;
                                10*log210 iterations

for (j=1; j<=10; j=j+1)    10 times
    for (i=1; i<=j; i=i+1) (10+1)/2 times
        <<application code>>;
                                55 iterations
```

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

```
for (i=1; i<=n; i=i+1)  
    <<application code>>;
```

$$T(n) = n = O(n)$$

```
for (i=1; i<=n; i=i+2)  
    <<application code>>;
```

$$T(n) = n/2 = O(n)$$

```
for (i=1; i<n; i=i*2)  
    <<application code>>;
```

$$T(n) = \lceil \log_2 n \rceil = O(\log n)$$

```
for (i=n; i>=1; i=i/2)  
    <<application code>>;
```

$$T(n) = \lceil \log_2 n \rceil = O(\log n)$$

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

```
for (j=1; j<=n; j=j+1)
    for (i=1; i<=n; i=i+1)
        <<application code>>;
```

$$T(n) = n^2 = O(n^2)$$

```
for (j=1; j<=n; j=j+1)
    for (i=1; i<=n; i=i*2)
        <<application code>>;
```

$$T(n) = [n \log_2 n] = O(n \log n)$$

```
for (j=1; j<=n; j=j+1)
    for (i=1; i<=j; i=i+1)
        <<application code>>;
```

$$T(n) = n \left(\frac{n + 1}{2} \right) = O(n^2)$$

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

Big O Notation

- หรือ อันดับขนาด (Order of Magnitude)
 - หมายถึงปริมาณที่เครื่องคอมพิวเตอร์ทำได้ขึ้นกับขนาดของโปรแกรมหรือจำนวนบรรทัดของโปรแกรม
 - เป็นฟังก์ชันที่ได้จากการประมาณค่าทางคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่สัมพันธ์กับขนาดของปัญหา
- ให้ข้อมูลในการเปรียบเทียบอัลกอริทึม
 - ```
for(int i =1;i<n;i++) {
 dosomething();
}
```
  - $O(n)$

# O-notation

- นิยาม : ความหมายของ  $O(n)$  คือ
  - พังก์ชันนั้น ๆ ใช้เวลาทำงานซ้ำที่สุด  $\leq n$
- $O(g(n)) = \{ f(n) : \text{there exist positive constants } c \text{ and } n_0 \text{ such that } 0 \leq f(n) \leq c g(n) \text{ for all } n \geq n_0 \}$

ตัวอย่าง เช่น อัลกอริทึม *a1* มีประสิทธิภาพเป็น  $O(n^2)$

- ถ้า  $n = 10$  และ *a1* จะใช้เวลาทำงานซ้ำที่สุด 100 หน่วยเวลา  
(รับประกันว่าไม่ซ้ำไปกว่านี้ - แต่อาจจะเร็วกว่านี้ได้)

# $\Omega$ -notation

- นิยาม : ความหมายของ  $\Omega(n)$  คือ
$$\text{ฟังก์ชัน } n \text{ ใช้เวลาทำงานเร็วที่สุด} \geq n$$
- $\Omega(g(n)) = \{ f(n) : \text{there exist positive constants } c \text{ and } n_0 \text{ such that } 0 \leq c g(n) \leq f(n) \text{ for all } n \geq n_0 \}$
- ตัวอย่าง เช่น อัลกอริทึม *a1* มีประสิทธิภาพเป็น  $\Omega(n)$ 
  - ถ้า  $n = 10$  และ *a1* จะใช้เวลาทำงานเร็วที่สุด 10 หน่วยเวลา (รับประกันว่าไม่เร็วไปกว่านี้ - แต่อาจจะช้ากว่านี้ได้)

# $\Theta$ -notation

- 
- นิยาม :  $f(n) = \Theta(g(n))$  ก็ต่อเมื่อ  $f(n) = O(g(n))$   
และ  $f(n) = \Omega(g(n))$
  - $\Theta(g(n)) = \{ f(n) : \text{there exist positive constants } c \text{ and } n_0 \text{ such that } 0 \leq c_1 g(n) \leq f(n) \leq c_2 g(n) \text{ for all } n \geq n_0 \}$

# การวิเคราะห์อัลกอริทึม

```
// Find Max array value

int FindMax(int array[], int n) {

 int MaxSoFar = 0;

 for (int i=1; i<n; i++)
 if (array[currlarge] < array[i])
 MaxSoFar = i;

 return MaxSoFar;
}
```

การวิเคราะห์อัลกอริทึม – Time Complexity

- Best Case Time Complexity
  - เวลาที่ดีสุด (minimum time) ที่ algorithm ใช้ในการประมวลผลสำหรับข้อมูลนำเข้าขนาด n
- Worst Case Time Complexity
  - เวลาที่มากสุด(maximum time) ที่ algorithm ใช้ในการประมวลผลสำหรับข้อมูลนำเข้าขนาด n
  - รับประกันเวลาได้ว่า algorithm ที่ใช้จะไม่ใช้เวลาเกินนี้
- Average Case Time Complexity
  - เวลาที่เฉลี่ย(average time) ที่ algorithm ใช้ในการประมวลผลสำหรับข้อมูลนำเข้าขนาด n
  - จะเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขขนาดของ n

การวิเคราะห์อัลกอริทึม – Time Complexity

ค้นหาค่า k จาก array ขนาดเท่ากับ n :

- เริ่มที่ตำแหน่งแรกสุดไปจนกว่าจะเจอค่า k หรือจนกว่าจะจบอาร์เรย์

Best case: 1

Worst case: n

Average case: $n/2$

การวิเคราะห์อัลกอริทึม – Time Complexity

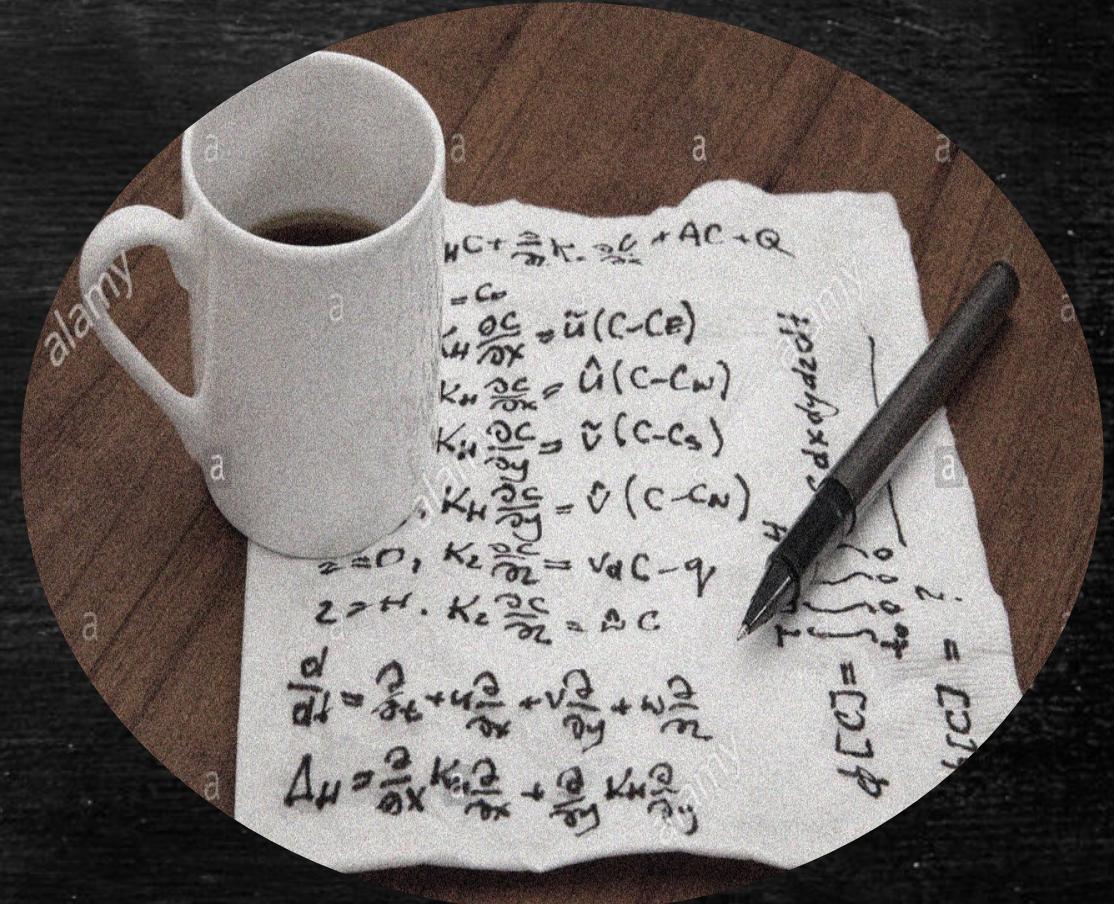
- Big O

$$T(N) = O(f(n)) \text{ ถ้า } T(N) \leq c(f(N))$$

- โดยมี c กับ N_0 เป็นค่าคงที่และ $N \geq N_0$
- นี่คือการบอกว่า $T(N)$ เติบโตอย่างไร

Asymptotic Notations

- Deal with the behaviour of functions in the limit (for sufficiently large value of its parameters)
- Permit substantial simplification (napkin mathematic, rough order of magnitude)
- Classify functions by their growth rates

การหา BIG O จาก loop ต่างๆ (ต่อ)

- นิยามของการคิด Nested loop เป็นดังนี้
  - ถ้า $T_1(N) = O(f(N))$ และ $T_2(N) = O(g(N))$
แล้ว

$$T_1(N) * T_2(N) = O(f(N) * g(N))$$

- จากตัวอย่างนั้น $f(n) = g(n) = n$
- จึงตอบเป็น $O(n^2)$

Loop ติดกัน

- Statement ที่เรียงต่อกันเป็นบรรทัด

```
1: for (i = 0; i <= n; i++)
```

$O(n)$

```
2: statement1;
```

```
3: for (j = 0; j <= n; j++)
```

$O(n^2)$

```
4: for (k = 0; k <= n; k++)
```

```
5: statement2;
```

เอาตัวมากสุดมาตอบ นั่นคือ $O(n^2)$

Loop ติดกัน

- นิยามของการหา running time จาก Statement ที่เรียงต่อกัน

- ถ้า $T_1(N) = O(f(N))$ และ $T_2(N) = O(g(N))$
แล้ว

$$T_1(N) + T_2(N) = \max(O(f(N), O(g(N))))$$

- จากตัวอย่าง $f(n) = O(n), g(n) = O(n^2)$

จึงตอบเป็น $O(n^2)$

การหา BIG O จาก loop ต่างๆ

- ประโยชน์แบบมีเงื่อนไข

1: if (condition)

2:                   Statement1 $\longrightarrow O(f(n))$

3: else

4:                   Statement2 $\longrightarrow O(g(n))$

เอาตัวมากสุดมาตอบ นั่นคือ
 $\max(O(f(n)), O(g(n)))$

Recursive Programming

- คือ การเขียนโปรแกรมที่ฟังก์ชันในโปรแกรมนั้นมีการเรียกใช้งาน ตัวมันเอง (Call itself)
- เรียกฟังก์ชันที่มีการเรียกใช้งานตัวมันเองว่า “Recursive Function”
- บางปัญหาสามารถที่จะเขียนในรูปแบบของ recursion จะง่ายกว่า

หลักการแก้ปัญหาในรูปแบบ recursion

- นิยามปัญหาในรูปการเรียกตัวเอง
- มีเงื่อนไขสำหรับการทำงาน

Recursive Function

- Function หาค่า Factorial n!

```
▪ double factorial(double n) {
 double result = 1;
 for(double i = 2; i<=n; ++i) {
 result = result*i;
 } return result;
}
```

$$n! = 1 * 2 * 3 * \dots * n$$

- เปลี่ยนเป็น Recursive Function ได้ดังนี้

```
▪ double factorial(double n) {
 double result;
 if(n <= 1) return 1;
 result = n * factorial(n - 1);
 return result;
}
```

$$n! = n * (n-1)!$$

Recursive Function

- ลองรันโปรแกรมดู

```
#include <iostream.h>

double factorial(double);

void main(void) {
 double number;
 cout << "Please enter a positive integer: "; cin >>
number;
 cout << number << " factorial is: " << factorial(number)
<< endl;
}
```

การหา Big O จาก recursion

```
1:mymethod (int n) {
2: if (n == 1) {
3: return 1;
4: }else{
5: return 2*mymethod(n - 1) + 1;
6: }
7:}
```


n ครั้ง, big O = $O(n)$

Recursive Function

- Function หาค่า Fibonacci n
(0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, ...)

```
▪ int fib (int N) {
 int k1, k2, k3;
 k1 = k2 = k3 = 1;
 for (int j = 3; j <= N; j++) {
 k3 = k2 + k1;
 k1 = k2;
 k2 = k3;
 }
 return k3;
}
```

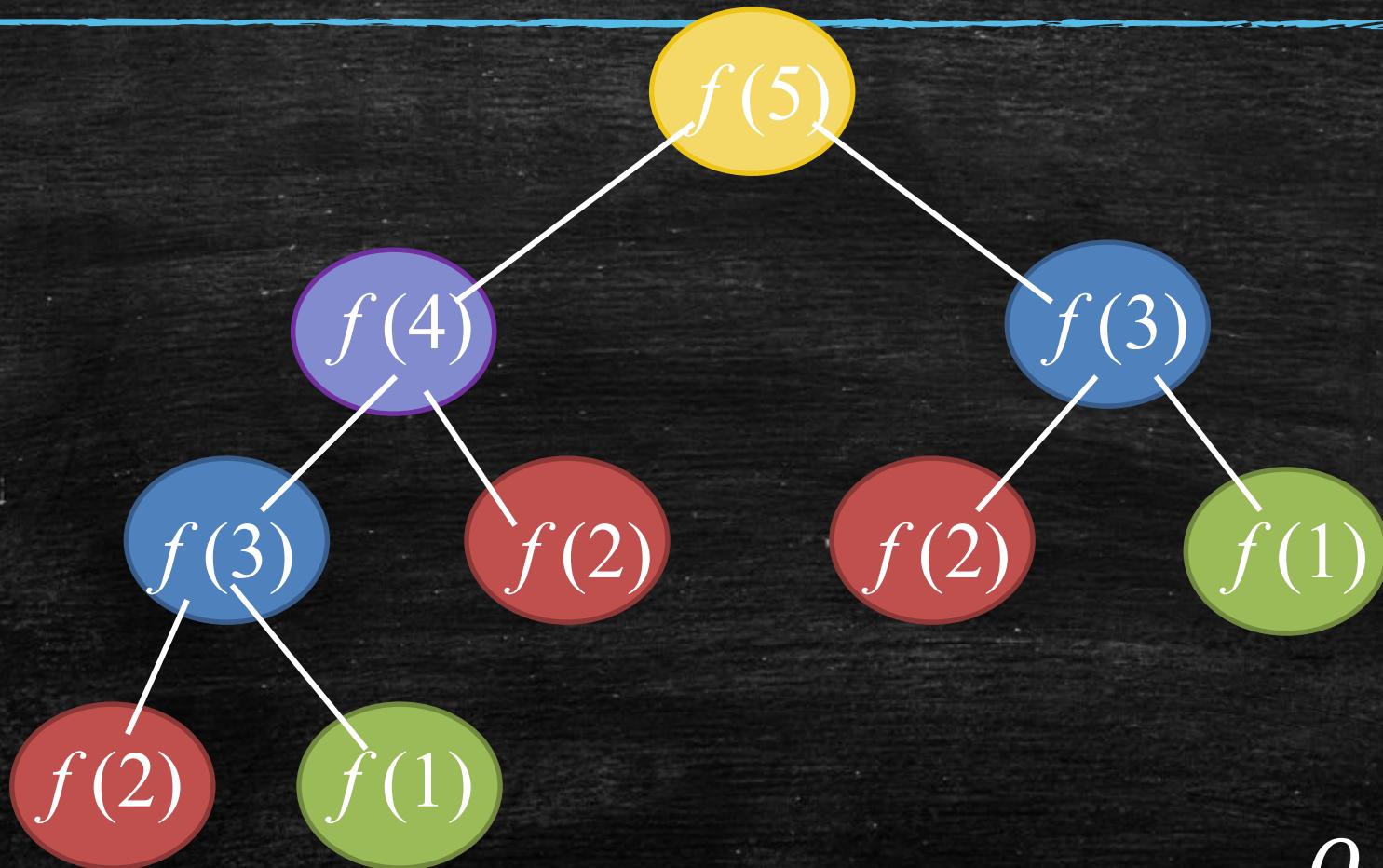
$O(n)$

เปลี่ยนเป็น Recursive Function ได้ดังนี้

```
▪ int fib (int N) {
 if ((N == 1) || (N == 2)) return 1;
 else return (fib (N-1) + fib (N-2));
}
```

$O(\varphi^n)$

Fibonacci Number

$O(\varphi^n)$

Recursive Function

- Function หาค่า Great Common Devisor

```
int findGCD(int n1,int n2){
 int gcd;
 for(int i=1;i<=n1&&i<=n2;i++) {
 if(n1%i==0 && n2%i == 0) {
 gcd=i; } }
 return gcd;
}
```

เปลี่ยนเป็น recursive

```
int findGCD(int n1, int n2)
{
 if (n2!=0)
 return findGCD (n2, n1%n2);
 else
 return n1;
}
```

$O(\max(n1,n2))$

$O(?????)$
 $< O(\log_2 n)$

การยกกำลังเลข x^n ด้วยวิธี divide and conquer

- long power (long x, int n) {
    if (n==0)
        return 1;
    if (isEven (n))
        return power (x*x, n/2);
    else
        return power (x*x, n/2)*x;
}
}
- long power (long x, int n) {
    if (n==1) return 1;
    return x*power(x, n-1);
}
- long power (long x, int n) {
    long result;
    for(int i=1;i<n;i++)
        result=result*x;
    return result;
}

Big O คือ $O(\log_2 n)$

ปัญหาถูกแบ่งเป็น 2 ครึ่ง (ประมาณ) เท่ากันในแต่ละการเรียกใช้ method

$$x^n = (x * x)^{n/2}$$

$$x^n = x * x^{n-1}$$

$$x^n = x * x * x * \dots * x$$

การวิเคราะห์อัลกอริทึม

Constant

$$O(1)$$

Logarithmic

$$O(\log n)$$

Linear

$$O(n)$$

Linear logarithmic

$$O(n(\log n))$$

Quadratic

$$O(n^2)$$

การเข้าถึงสมาชิกตัวที่ i ในแกลล์ดับ

การค้นหาแบบ Binary Search

การค้นหาแบบ Sequential

การจัดเรียงแบบ Merge Sort

การจัดเรียงแบบบรรณาญาณ

Comparison of Functions

$$f \leftrightarrow g \approx a \leftrightarrow b$$

$$f(n) = O(g(n)) \approx a \leq b$$

$$f(n) = \Omega(g(n)) \approx a \geq b$$

$$f(n) = \Theta(g(n)) \approx a = b$$

$$f(n) = o(g(n)) \approx a < b$$

$$f(n) = \omega(g(n)) \approx a > b$$

Asymptotic Notation Properties

- Transitivity
- Reflexivity
- Symmetry
- Transpose symmetry

Transitivity

- $f(n) = \Theta(g(n))$ and $g(n) = \Theta(h(n))$ imply $f(n) = \Theta(h(n))$
- $f(n) = O(g(n))$ and $g(n) = O(h(n))$ imply $f(n) = O(h(n))$
- $f(n) = \Omega(g(n))$ and $g(n) = \Omega(h(n))$ imply $f(n) = \Omega(h(n))$

Reflexivity

- $f(n) = \Theta(f(n))$
- $f(n) = O(f(n))$
- $f(n) = \Omega(f(n))$

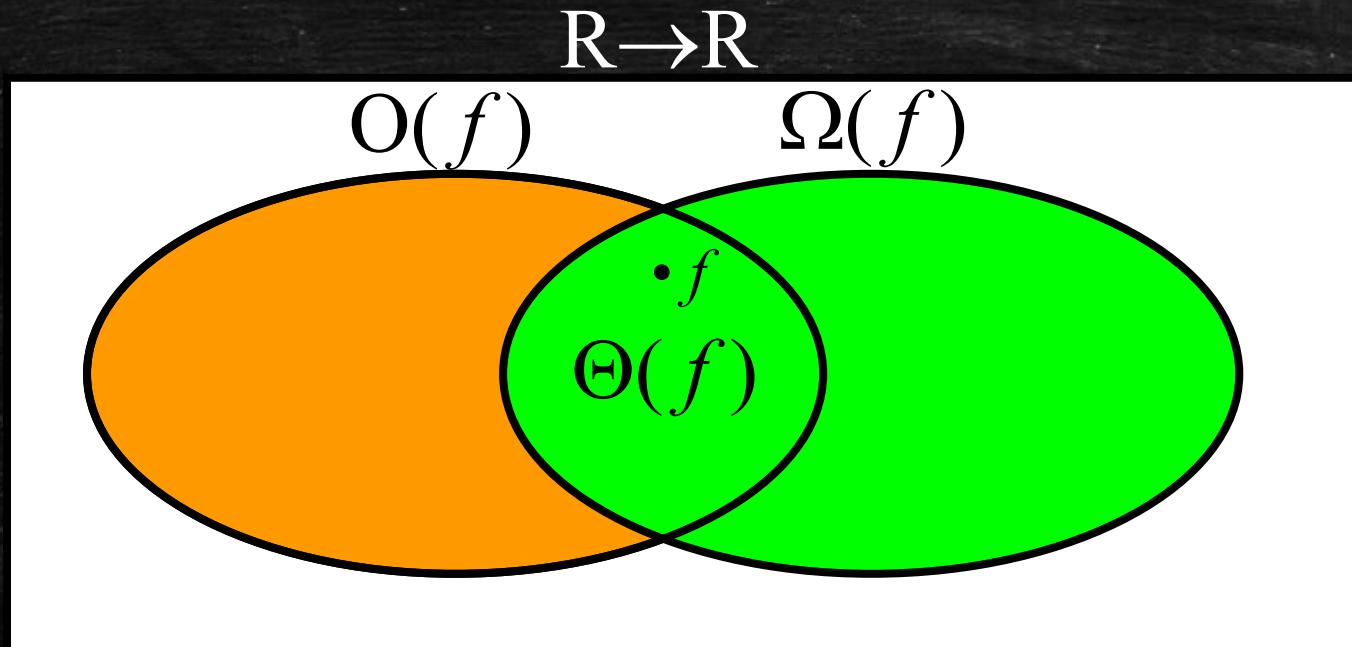
Symmetry and Transpose Symmetry

- $f(n) = \Theta(g(n))$ if and only if $g(n) = \Theta(f(n))$
  - $f(n) = O(g(n))$ iff $g(n) = \Omega(f(n))$
  - $f(n) = \Omega(g(n))$ iff $g(n) = O(f(n))$

Θ , Ω , O

- $f(n) = \Theta(g(n))$ if and only if
- $f(n) = \Omega(g(n))$
- $f(n) = O(g(n))$

Manipulating Asymptotic Notations

- $c \ O(f(n)) = O(f(n))$
- $O(O f(n)) = O(f(n))$
- $O(f(n))O(g(n)) = O(f(n) g(n))$
- $O(f(n) g(n)) = f(n)O(g(n))$
- $O(f(n) + g(n)) = O(\max(f(n), g(n)))$

Examples

- $2n^3 = O(n^3)$:
- $n^2 = O(n^2)$:
- $1000n^2 + 1000n = O(n^2)$:

More Examples

- Show that $30n+8$ is $O(n)$.
  - Show $\exists c, n_0: 30n+8 \leq cn, \forall n > n_0$.

Let $c=31$, $n_0=8$. Assume $n > n_0 = 8$.

Then

$$\begin{aligned} cn &= 31n \\ &= 30n + n > 30n+8, \end{aligned}$$

so

$$30n+8 < cn.$$